

РЕШЕНИЕ

№ 1856

гр. София, 22.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 24.02.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Пламен Панайотов

Елеонора Попова

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **11405** по описа за **2022** година докладвано от съдия Пламен Панайотов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Председателя на Патентното ведомство, чрез процесуалния му представител – юрисконсулт С. Б., срещу решение № 2699/16.07.2022г., постановено по НАХД № 15744 по описа за 2021 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 10-ти състав, с което е отменено наказателно постановление № 52/2021г., издадено от Председателя на Патентното ведомство на Република България. В касационната жалба са изложени доводи за нарушение на материалния закон. Иска се отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго, с което да бъде потвърдено наказателното постановление, като правилно и законосъобразно.

В съдебно заседание касаторът – Председателя на Патентното ведомство на Република България, се представлява от юрисконсулт Б., който поддържа жалбата. Претендира се юрисконсултско възнаграждение за две съдебни инстанции.

Ответникът – С. И. Л. не се явява. Процесуалния му представител адв. П. К., в представено писмено становище оспорва жалбата като неоснователна и моли за оставяне в сила на решението на СРС като правилно и законосъобразно по

съображения, изложени подробно. Претендира присъждане на адвокатско възнаграждение и представя списък на разноските.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е основателна и иска отмяна на решението на въззивния съд.

Административен съд София-град, VI касационен състав, намира, че жалбата е процесуално ДОПУСТИМА, като подадена срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК и от надлежна страна с правен интерес от оспорването. Разгледана по същество, същата е ОСНОВАТЕЛНА, при следните съображения:

С обжалваното решение СРС е отменил Наказателно постановление /НП/ № 52/2021 от 23.06.2021 г., издадено от Председателя на Патентното ведомство на Република България, с което на С. И. Л. на основание чл. 127, ал. 1 от Закона за марките и географските означения (ЗМГО) за нарушение на чл. 127, ал. 1, вр. чл. 13, ал. 2, т. 2, вр. ал. 1, т. 2 от ЗМГО му е наложено административно наказание "глоба" в размер на 10 000 (десет хиляди) лева, а на основание чл. 127, ал. 5 от ЗМГО са отнети в полза на държавата и са предадени за унищожаване следните стоки: 51 бр. дамски комплекти, състоящи се от халат, блуза и клин, означени със знаци "V.", идентични на горепосочените регистрирани марки, като притежателят на марките или упълномощени от него лица могат да присъстват на унищожаването.

За да постанови този резултат, СРС е установил и приел следното от фактическа и правна страна:

В Патентно ведомство на Република България на името на С. И. Л. не са вписани лицензионни договори в държавния регистър, разрешаващи на лицето използването на търговската марка "V.". Спрямо С. И. Л. до 26.02.2021 г. не са били съставяне Актове за установяване на административни нарушения и не са били издавани Наказателни постановления от Патентно ведомство на Република България.

От 01.04.2012 г. до 27.01.2021 г. на маса № 98, сектор "3 2" в ОП С. – Д. е регистриран ЕТ "Алекс – Станой Алексов" с материолно-отговорно лице (МОЛ) С. А. С..

На 22.01.2021 г. свидетелите К. К. и Д. К. (служители на РУ на МВР – Д.) били на работа на установъчен пункт за проверка на МПС и лица в гр.

Д., [улица]. След полунощ, между 00: 30 и 01: 30 часа, до 02: 30 часа, полицаите спрели за рутинна проверка лек автомобил марка "Seat", модел "А.", сив цвят и установили на задната седалка и в багажника на МПС-то има голямо количество комплекти със защитена марка "V.". Водач на автомобила бил С. И. Л., а пътник в МПС-то била неговата съпругата. Полицаите ги попитали дали намерените вещи са техни, при което водачът на МПС-то заявил, че са негови и че щял да ги продава на пазара в [населено място]. Полицаите не са проверявали дали спряното от тях лице има търговски обект на пазара, но го попитали дали има разрешение от Патентното ведомство и той казал, че няма такова. Проверяването лице не представило никакви документи относно намерените в автомобила вещи.

За случая полицаите К. и К. докладвали на дежурната част на РУ на МВР – Д.. На

22.01.2021 г. за времето от 02. 30 до 03. 15 часа бил извършен оглед на лек автомобил "Сеат А." с рег. [рег.номер на МПС] от дошлия в последствие на мястото Й. К. М. – инспектор при РУ – [населено място]. В багажното отделение и на задната седалка на автомобила били установени 2 бр. бели полиетиленови чували, в които имало дамски комплекти, състоящи се от 1 бр. халат, 1 бр. блуза и 1 бр. клин, като халатите и блузата били с лого на защитената търговска марка "V.", а клиновете - с надпис "V.". В чувалите били установени 12 бр. комплекти в тютюнев цвят, 5 бр. комплекти в сив цвят, 5 бр. комплекти в бежов цвят, 19 бр. комплекти в черен цвят и 10 бр. комплекти в розов цвят или общо 51 бр. комплекти. Във връзка с това процесуално – следствено действие били изготвени Протокол за оглед на местопроизшествие и албум със снимки към него.

С Протокол за доброволно предаване от 22.01.2021 г. С. И. Л. предал описаните по-горе вещи на служител от РУ МВР – Д., като пояснил, че комплектите са негови.

На 22.01.2021 г. на основание чл. 212, ал. 3 от НПК било образувано досъдебно производство № 38/2021 г. по описа на РУП – Д. за престъпление по чл. 172б, ал. 1 от НК, в хода на което като свидетелите били разпитани лицата С. Л., А. А. К., К. Г. К., Л. Л. Б..

Освен това бил извършен оглед на веществените доказателства, във връзка с което били изготвени Протокол за оглед на веществени доказателства и албум със снимки към него. За нуждите на досъдебното производство била изготвена и съдебно-маркова и оценителна експертиза. Според заключението й знаците, поставени върху 51 бр. дамски плетени блузи с дълъг ръкав са идентични на знаците на регистрираната и действаща на територията на Република България търговска марка "V." с рег. №[ЕИК]; знаците, поставени върху 51 бр. дамски плетени долнища са идентични на знаците на регистрираната и действаща на територията на Република България търговска марка "V." с рег. № 648708, рег. №[ЕИК]; знаците, поставени върху 51 бр. дамски плетени горнища с дълъг ръкав, с качулка, тип "халат" са идентични на знаците на регистрираната и действаща на територията на Република България търговска марка "V." с рег. №[ЕИК]. Според експертизата стоките – обект на експертното изследване са сходни на стоките, за които са регистрирани цитираните марки в клас 25 – "Облекло, обувки, шапки и принадлежности за глава".

С Постановление на РП-Х., ТО-Д. от 01.04.2021 г. било прекратено наказателното производство по досъдебно производство № 38/2021 г. по описа на РУ-МВРДимитровград, пр. пр. № 618/2021 г. по описа на РП-Х., ТО-Д., водено за престъпление по чл. 172б от НК и било указано материалите по досъдебното производство да се изпратят по компетентност на Патентното ведомство на Република България във връзка с установено закононарушение от С. И. С. по смисъла на чл. 81 от ЗМГО. Със същия прокурорски акт било разпоредено стоките, подробно описани в Протокола за доброволно предаване от 22.01.2021 г., да бъдат предадени на Патентното ведомство за нуждите на административно – наказателното производство /след поискване/. С писмо вх. № 2600/26.04.2021 г. от РП-Х., ТО-Д. пристигнали в Патентното ведомство материалите по досъдебно производство № 38/2021 г. по описа на РУМВР-Д., като изрично било отбелязано в писмото, че Постановлението за

прекръпяване на наказателното производство е влязло в сила на 13.04.2021 г.

Въз основа на материалите по досъдебно производство № 38/2021 г. по описа на РУМВР-Д., пр. пр. № 618/2021 г. по описа на РП-Х., ТО-Д., Председателят на Патентното ведомство на Република България издал Наказателно постановление № 52/2021 от 23.06.2021 г., с което на основание чл. 127, ал. 1 от ЗМГО, за нарушение на чл. 127, ал. 1, вр. чл. 13, ал. 2, т. 2, вр. ал. 1, т. 2 от ЗМГО на С. И. С. е наложено административно наказание "глоба" в размер на 10 000 (десет хиляди) лева, а на основание чл. 127, ал. 5 от ЗМГО са отнети в полза на държавата и са предадени за унищожаване следните стоки: 51 бр. дамски комплекти, състоящи се от халат, блуза и клин, означени със знаци "V.", идентични на горепосочените регистрирани марки, като притежателят на марките или упълномощени от него лица могат да присъстват на унищожаването.

Наказателното постановление е връчено на С. И. С. на 16.07.2021 г., след което е обжалвано с жалба, подадена в Патентното ведомство на 20.07.2021 г.

По отношение на законосъобразното провеждане на административнонаказателното производство, въззивният съд подробно е изяснил защо е приел, че в конкретния случай АУАН не е съставен, тъй като наказващият орган се е позовал на чл. 36, ал. 2 от ЗАНН, а именно, че когато производството е прекратено (в случая от прокуратурата) и материалите от досъдебното производство са препратени на Патентното ведомство, административно-наказателна преписка се образува без Акт. С оглед приложението на чл. 36, ал. 2 от ЗАНН и Тълкувателно решение № 112/16.12.1982 г. на ОСНК на ВС сроковете по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН в случая не важат. Доколкото от датата на влизане в сила на Постановлението на РП-Х., ТО-Д. за прекръпяване на наказателното производство – 13.04.2021 г. (видно от лист 19 от НАХД № 10897/2021 г. на СРС, НО, 10 състав) до датата на издаване на НП (23.06.2021 г.) не са минали повече от 6 месеца, СРС приема, че обжалваното НП е издадено в срока по чл. 34, ал. 3 от ЗАНН.

СРС е приел, че макар административно - наказателното производство да е образувано след Постановление на прокурор за прекръпяване на наказателно производство за престъпление по чл. 172б, ал. 1 от НК, то е следвало да се развие по регламентираните в ЗАНН правила, едно от които е предявяване на нарушителя на акта, с който му се повдига административнонаказателно обвинение, за да се запознае в какво е обвинен, въз основа на какви доказателства, за да може да организира адекватно защитата си. Обосновал е извода за нарушено право на наказаното лице с това, че постановлението за прекръпяване на наказателното производство не е било връчено на Л., а от друга страна в рамките на досъдебно производство № 38/2021 г. по описа на РУ-МВР-Д., пр. пр. № 618/2021 г. по описа на РП-Х., ТО-Д. той не е придобивал качеството на обвиняем и в рамките на наказателното производство пред РП-Х., ТО-Д. е имал качеството на свидетел, то с образуване на административнонаказателно производство пред Патентното ведомство не може да се приеме, че автоматично е придобил качеството на "нарушител" и че съответно е изпълнено изискването на чл. 43, ал. 1 от ЗАНН. Въззивната инстанция е приела, че в случая е налице ненадлежно започнато административно-наказателно производство пред Патентното ведомство, тъй като между Постановлението за прекръпяване на досъдебното производство от 01.04.2021 г. на РП-Х., ТО-Д. (в ролята на замества

АУАН акт) и обжалваното НП няма пълна идентичност касателно субектите на двете производства – в наказателното производство Л. не е бил конституиран като обвиняем, докато в административно – наказателното производство има качеството на нарушител. Приема , че не е бил предявен на нарушителя акта, поставящ началото на административно – наказателното производство , което е довело до ограничаване на правото на защита на жалбоподателя, тъй като на Л. не е била осигурена възможност да разбере в какво го обвиняват още от началото на започнатото срещу него производство.

При анализа на приобщения по делото доказателствен материал, въззивният съдебен състав е намерил за безспорно установено , че на 22.01.2021 г. в [населено място], [улица], след полунощ, на задната седалка и в багажника на лек автомобил марка "Сеат", модел "А." са били установени, че се съхраняват от водача на МПС-то – С. И. Л. следните вещи: 12 бр. комплекти в тютюнев цвят, 5 бр. комплекти в сив цвят, 5 бр. комплекти в бежов цвят, 19 бр. комплекти в черен цвят и 10 бр. комплекти в розов цвят или общо 51 бр. дамски комплекти, състоящи се от 1 бр. халат, 1 бр. блуза и 1 бр. клин, като халатите и блузата са с лого на защитената търговска марка "V.", а клиновете са с надпис "V.". В обжалваното решение , съдът е приел недоказаност на елемент от съставомерността по чл. 13, ал. 1, т. 2 от ЗМГО – да съществува вероятност за объркване на потребителите, която включва възможност за свързване на знака с марката. Именно по отношение на този елемент от обективната страна на нарушението СРС приема, че не е доказано конкретното административно – наказателно обвинение, тъй като плетени блузи, долница – тип клин и халати с качулки в комплекти в цветовете, описани в Протокола за оглед на местопроизшествие и във вида, посочен в наличните по делото албуми, предназначени за продажба на пазара в [населено място] няма как да доведат объркване на потенциалните клиенти, че купуват оригинални дрехи с марката "V.", а не имитации, типични за сергиите на битака. СРС посочва , че именно външния вид на издетите стоки, държани от С. С. в багажника на колата и предназначени за продан на пазара в [населено място], не позволяват да се приеме, че те биха довели до объркване на нормалния, средностатистически потребител и че който и да било би приел, че купува облекло с марката "V." от пазара в [населено място].

Според съдебно-марковата и оценителна експертиза знаците, поставени върху тези 51 бр. дамски плетени блузи с дълъг ръкав са идентични на знаците на регистрираната и действаща на територията на Република България търговска марка "V." с рег. №[ЕИК]; знаците, поставени върху 51 бр. дамски плетени долница са идентични на знаците на регистрираната и действаща на територията на Република България търговска марка "V." с рег. № 648708, рег. №[ЕИК]; знаците, поставени върху 51 бр. дамски, плетени горнища с дълъг ръкав, с качулка, тип "халат" са идентични на знаците на регистрираната и действаща на територията на Република България търговска марка "V." с рег. №[ЕИК].

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Съдът намира жалбата за неоснователна, доколкото в административното производство е допуснато съществено процесуално нарушение, довело до ограничаване на правата на санкционираното лице. Основателни са доводите на въззивния състав, че Л. е санкциониран без да има яснота, че срещу него започва административно-наказателно производство и да направи съответни възражения.

В настоящия случай административно-наказателното производство е започнало при условията на чл. 36, ал. 2 от ЗАНН, без да е съставен акт за установяване на административно нарушение. Посочената разпоредба въвежда изключение от императивното изискване преписката да се образува със съставянето на АУАН, единствено, когато производството е прекратено от съда или прокурора и отказал да образува наказателно производство и е препратено на наказващия орган. В случая приложена е втората хипотеза на чл. 36, ал. 2 от ЗАНН. С постановление за прекратяване на досъдебното производство и въз основа на събраните в досъдебното производство доказателства, вкл. заключенията по назначените съдебно-марковата и оценителна експертиза за иззетите 51 бр. дамски плетени долнища, 51 бр. дамски, плетени горници с дълъг ръкав, с качулка, тип "халат" с надпис "V.", материалите били изпратени на Патентното ведомство на Република България, с оглед преценка за търсене на административнонаказателна отговорност. Председателят на Патентното ведомство на Република България издал Наказателно постановление № 52/2021 от 23.06.2021 г., с което на основание чл. 127, ал. 1 от ЗМГО, за нарушение на чл. 127, ал. 1, вр. чл. 13, ал. 2, т. 2, вр. ал. 1, т. 2 от ЗМГО на С. И. С. е наложено административно наказание "глоба" в размер на 10 000 (десет хиляди) лева, а на основание чл. 127, ал. 5 от ЗМГО са отнети в полза на държавата и са предадени за унищожаване следните стоки: 51 бр. дамски комплекти, състоящи се от халат, блуза и клин, означени със знаци "V.", идентични на горепосочените регистрирани марки, като притежателят на марките или упълномощени от него лица могат да присъстват на унищожаването.

От събраните по делото доказателства се установява, че в хода на образуваното наказателно производство С. Л. не е привлечен в качеството на обвиняем. Същият е била разпитан в качеството на свидетел по досъдебното производство, заедно с други лица. Съответно, след като не му е предявено обвинение, не е лице, спрямо което е образувано наказателно производство и на което се търси отговорност за престъпно деяние, той не е получил препис от постановлението на прокурора за прекратяване на наказателното производство, нито е имал възможност да направи възражения срещу него пред прокуратурата. Като не го е запознал с издаденото постановление на прокурора преди да го санкционира, административно-наказващият орган изцяло го е лишил от възможност от участие в административното производство. Безспорно, при прекратяването на наказателното производство, когато нарушителят вече е бил обвиняемо лице, то получава препис от постановлението, запознат е с това, че възбуденото наказателно преследване се трансформира в административно срещу него и има възможност да

направи съответни възражения, но в случая това не е така. При прекратяване на наказателно производство срещу конкретно обвинено лице, съгласно закона не е необходимо да се издава акт за установено административно нарушение, на основание чл. 36, ал. 2 от ЗАНН, тъй като се облекчава правното положение на дееца, като от вместо реализиране на наказателна отговорност му се налага наказание за административно нарушение. При всички случаи, той следва да е запознат с това, че срещу него започва административно производство и да може да направи съответни възражения и да посочи доказателства в производството пред административния орган.

В конкретния случай, С. И. Л. не е получил постановлението на прокурора за прекратяване на наказателното производство, не е бил привлечен към наказателна отговорност по него и се е запознал с фактите за първи път с издаденото наказателно постановление, с което е санкциониран. Следователно, изцяло е бил лишен от възможност за участие в производството и е разбрал, че е привлечен към административна отговорност едва с акта, с който е наложено административно наказание.

С издаването на процесното НП без да е запознат с повдигнатото му административно обвинение и без да има възможност да сочи доказателства и да направи възражения, преди налагането на санкцията, е засегнато правото му на защита, което винаги се квалифицира като съществено процесуално нарушение. Съставянето и връчването на АУАН, а в случаите на чл. 36, ал. 2 от ЗАНН - на акта на съда или прокурора, който го замества, осигурява правото на защита на привлечения към административно наказателна отговорност, в чието съдържание се включва и правото му да знае точно какво административно нарушение се твърди, че е извършено, да се запознае с фактите и доказателствата, за да може да организира защитата си в пълен обем с подаване на възражения в дадения законов срок, представяне на доказателства и др. В случая това право е осуетено.

В обобщение, нормата на чл. 36, ал. 2, пр. второ от ЗАНН не може да се тълкува като основание за лишаване на лицето право и възможност да участва в производството по установяване на нарушението, в чието извършване е обвинено. Административнонаказателното производство може да се образува при условията на чл. 36, ал. 2 от ЗАНН без съставен АУАН, но при условие, че съставите на наказателната и административнонаказателната отговорност са напълно идентични и съответно привлеченото към административна отговорност лице е

получило препис от прокурорския акт, от който да разбере в какво е обвинено и му се даде възможност да направи възражения и сочи доказателства. Това е така предвид на това, че както беше посочено по-горе, прокурорските актове имат функцията на АУАН. Неспазването на гаранциите за съответна на обвинението защита, е винаги основание за отмяна на НП.

Неспазването на установените в закона изисквания при образуването и провеждането на административнонаказателното производство, а от там и гаранциите за съответна на обвинението защита е процесуално нарушение от категорията на съществените. Същото е опорочило изначално процедурата по ангажиране административнонаказателната отговорност на Л. и представлява самостоятелно основание за отмяна на обжалваното наказателното постановление. Като е съобразил това обстоятелство, районният съд е постановил правилно и законосъобразно решение.

При този изход на спора за ответника възниква право на разноски. Заплатеното възнаграждение за процесуален представител в размер на 1560 лева, следва да бъде възстановено на ответника от бюджета на Патентно ведомство на Република България.

Съгласно разпоредбата на чл.63д, ал.1 ЗАНН в производствата пред районния и административния съд, както и в касационното производство страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс. В ал.2 е предвидено, че ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно чл. 36 от Закона за адвокатурата. От съдържанието на тази разпоредба е видно, че предпоставка за намаляване на размера на претендираното адвокатско възнаграждение освен посочените обективни предпоставки - прекомерност, съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, е наличие на искане в тази насока от насрещната страна. В съдебно заседание юрк. Б. е направил възражение за прекомерност на разноските. В Тълкувателно решение № 1/15.03.2017г. по т. дело № 2/2016г. на ОСС на ВАС на РБ е прието, че съдът, спазвайки принципа на справедливостта и съразмерността, следва да присъди само и единствено такъв размер на обезщетение, който да отговаря на критериите на чл.36 ал.2 от ЗА, а именно: да е обоснован и справедлив, което означава да е съразмерен на извършената правна

защита и съдействие и да обезщети страната за действително понесените от нея вреди от причиненото ѝ от държавния орган непозволено увреждане. В разпоредбата на чл.36 ал.2 ЗА е посочено, освен, че размерът на договореното адвокатско възнаграждение следва да е обоснован и справедлив, също и че не може да е по-нисък от предвидения в наредбата на Висшия адвокатски съвет размер за съответния вид работа. Съгласно чл. 18 ал.2 от Наредба № 1/09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения ако административното наказание е под формата на глоба, имуществена санкция и/или е наложено имуществено обезщетение, възнаграждението се определя по правилата на чл.7 ал.2 върху стойността на санкцията, съответно обезщетението. В случая, между С. И. Л. и адв. П. Х. К. е бил уговорен и заплатен хонорар на стойност от 1 300.00 лева, респ. 1 560.00 лева с ДДС, като съобразно размера на имуществената санкция от 10 000.00 лева и при приложение на чл.7 ал.2 т.3 от Наредбата, минималното възнаграждение е 1300 лева, респ. 1560 лева с ДДС.В случая определеното адвокатско възнаграждение в минимален размер по Наредбата и не следва да се намалява.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр.1 от АПК, Административен съд София - град, шести касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 2699/16.07.2022г., постановено по НАХД № 15744 по описа за 2021 г. на Софийски районен съд (СРС),10 с-в.

ОСЪЖДА Патентното ведомство на Република България , да заплати на между С. И. Л., на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН сумата от 1560 лева, представляваща сторени разноски за процесуално представителство.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.

